

[Handelsministeren.]

Lovforslag det konservative Folkepartis ubetingede Støtte. Jeg beklager, at det konservative Folkeparti stiller sig afvisende overfor dette Lovforslag paa den Maade, som sket er, om end der nu og da fremsættes enkelte Udtalelser, der kunde tyde paa, at der i alt Fald er enkelte Ting, man kan forhandle om. Jeg skulde dog mene, at de her foreslaaede Bestemmelser maatte kunne accepteres af det konservative Folkeparti. Jeg føler mig i alt Fald overbevist om, at de i det store og hele vil blive accepteret af Erhvervene, som de er møntet paa.

Jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod, at det ærede Medlem gav Udtryk for en vis Fortrydelse over, at Lovforslaget ikke er blevet fremsat noget før. Det er altid en Skønssag, om et Lovforslag skal fremsættes i December Maaned eller i Februar Maaned. Jeg vil nu haabe, at Lovforslaget er fremsat saa tidligt, at det uden Vanskelighed vil kunne blive vedtaget, inden Rigsdagen slutter, og inden de gældende Bestemmelser, som det skal træde i Stedet for, udløber.

Det ærede Medlem sagde, at Foranstaltninger af den Art, her er Tale om, hører til Krisetider. Ja, det gør de. Men vi har ogsaa haft Krisetider og har det desværre fremdeles. Jeg kan ikke se, at Erhvervenes Kriseforhold er ophørt her i Landet, tværtimod. Det havde været meget rart at kunne sige: Nu er Krisen forbi, nu behøver vi ikke at træffe særlige Foranstaltninger. Men jeg maa for øvrigt sige, at det er ikke alle de Foranstaltninger, jeg stiller Forslag om, der ubetinget kan henføres til Krisetider. Jeg tror, at en Foranstaltning som den, her er Tale om, vedrørende Eksporten, vil have Gyldighed, selv om man kan sige, at vi nogenlunde er kommet ind i normale Tilstande.

Det ærede Medlem kunde ikke paa det konservative Partis Vegne acceptere Bestemmelsen i § 2. Jeg tror nu, at Bestemmelsen i § 2 er særdeles velbegrunnet. Jeg har staaet overfor mere end eet Tilfælde, hvor det havde været rart at have en saadan Bestemmelse. Men jeg maa tilføje — ogsaa til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen —, at jeg vil passe paa af yderste Evne, at Pengene ikke bliver givet ud paa urette Maade. Det er ikke nok at komme og sige: Nu vil vi koncentrere os, nu har vi Brug for Penge. Der maa skabes et sikkert Grundlag for, at Pengene faar en fornuftig Anvendelse og gør varigt Gavn, og at den paagældende Virksomhed virkelig kan blive stillet saaledes, at der nu kan være

Haab om, at den vil gaa bedre, end den hidtil har kunnet.

Forskellige Talere har sagt, at Tempurin-Affæren skulde være et afskrækkende Vidnesbyrd om, hvad man kan blive udsat for. Jeg vil snarere sige, at denne ene Affære er, i Forhold til de mange Tilfælde, i hvilke man har ydet Laan, et Vidnesbyrd om, at Statens Tarv har været særdeles vel varetaget. Det er givet, at under alle Livets Forhold, baade i det offentlige og i det private Liv, vil man være udsat for at møde Folk, der ikke er ærlige, og overfor Folk, der vil bedrage, er det næsten umuligt at sikre sig, at man ikke bliver udsat for Tab. For Resten er de Tab, Staten her har lidt, hvis der overhovedet er Tale om Tab, saa minimale, at man ikke behøver at være ængstelig for at fortsætte. Staten havde her sikret sig for den væsentligste Del af Beløbet ved Kaution, og denne Kaution har holdt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde den Bemærkning, at der var en Skævhed i det Forhold, at danske Skibsværfter kunde faa Eksportkreditlaan; naar de havde bygget Skibe til udenlandske Værfter og solgt disse paa Kredit, kunde Staten træde hjælpende til og yde Eksportkredit, det vilde altsaa sige, sagde det ærede Medlem, at Staten ydede sin Bistand til, at udenlandske Redere kunde komme i Besiddelse af Skibe byggede i Danmark til Konkurrence med danske Rederivirksomheder. Ja, saaledes kan man ganske rigtig stille Forholdet op, men man maa paa den anden Side være fuldkommen klar over, at dersom vi ikke gav Eksportkreditten til de udenlandske Redere, som skulde have bygget Skibe, eller rettere sagt gav danske Skibsværfter Eksportkredit til at bygge til udenlandske Redere, vilde de udenlandske Redere gaa til andre Skibsværfter i Verden og faa deres Skibe bygget ved Hjælp af Eksportkredit. Derfor er det ogsaa en rimelig Foranstaltning, Staten her er inde i, og det er sagt mig, at danske Redere i Øjeblikket vil være sindede at yde Tilslutning til, at Staten fortsætter, som den allerede er begyndt, med at yde Eksportkredit. Desuden er det mig bekendt, at de danske Redere sysler med Tanken om at faa oprettet, ogsaa med Statens Bistand, en Hypotekforening, saa at de derigennem kan faa de Pengemidler til deres Raadighed, som er nødvendige for at faa deres Tonnage udvidet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at han fandt, Forslaget kunde tyde paa, at jeg med en vis Fryd saa paa, at Staten kom dybere og dybere ind i Eksportkreditforhold. Nej, det gør jeg saamænd